

Universiteit
Leiden
The Netherlands

EURO-NEE

Venema, P.

Citation

Venema, P. (1997). EURO-NEE. *Bestuurskundige Berichten*, 12(3), 11-12. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234061>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234061>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

met de EMU zal starten. Deze zal een voorbeeldfunctie hebben voor de nog niet deelnemende landen.

Als zij hun zaken op orde hebben kunnen alsnog deelnemen. "Je moet natuurlijk goed blijven kijken naar hoe het financieel-monetair gaat in Europa. Fouten elders merk je ook hier." Sommigen hanteren dit soort argumenten om een standpunt in te nemen tegen de EMU. Linn zegt dat je moet kiezen tussen veiligheid en vooruitgang, en aan vooruitgang kleven soms risico's.

Hoe kan de toekomst er uit gaan zien?

Linn: "je kunt niet in de toekomst kijken, he? Tja, waar moeten we nu voor gaan? Met het wegvallen van het socialisme, de Muur en de Koude Oorlog moeten we naar

iets anders uitkijken. Nee, er komt geen Verenigde Staten van Europa. We zullen wel evolueren naar een supranationaal model. Voorjaar 1998? Het zal kantje boord zijn. Er hangt veel af van Duitsland.

Je weet hoe gespannen de situatie is. Er zal wel iets bijgesteld moeten worden.

Voor meer informatie kan je bellen met de EBN in Den Haag, tel.: 070-3541144 of je kijkt op internet: [HTTP://WWW.EUROPESE-BEWEGING.NL](http://WWW.EUROPESE-BEWEGING.NL)

C. Behr

B. Swinkels

Studenten Bestuurskunde in Leiden.

EURO-NEE

J.P. Venema

De grote EURO-NEE campagne is een initiatief van de Socialistische Partij. Zij probeert onderdak te bieden aan iedereen die tegen de eenwording in de huidige vorm is. Iedereen kan bij de SP in Rotterdam het informatiepakket EURO-NEE opvragen. Dat bestaat uit een krantje, een vel met stickers (NEE) en een grote poster (leuke poster). In het krantje worden een aantal redenen gegeven waarom men tegen de EURO moet zijn zoals die nu dreigt te worden ingevoerd.

We zijn de WAO, de Ziektewet goeddeels kwijt, net zoals de tandartszorg, het kunstgebit en de fysiotherapie.

In dit argument zit een kern van waarheid, ook Nederland heeft moeite om zijn huishoudboekje recht te trekken, dat wordt moeilijker gemaakt door de strenge regels zoals die zijn opgesteld voor de invoering van de EURO.

Nationale maatregelen om mens en milieu te beschermen worden vertraagd dankzij Brussel, die economische concurrentie belangrijker vindt.

Op zich niet onjuist, maar Europa kan zich niet meer opsluiten in een *splendid isolation*. Gezien de huidige integratie van de wereldmarkt, zeker voor Nederland, is het een illusie te veronderstellen dat wij eenzijdig dat soort maatregelen kunnen nemen, zonder sancties door andere landen. Dat Brussel het grote probleem is op dit terrein, is niet helemaal juist. Op de G7 danwel Top 8 bleek dat de Europese Unie wel degelijk strengere milieumaatregelen wenste, maar dat de Verenigde Staten dwars gingen liggen.

Busbedrijven worden verkocht, omdat Brussel alles via de markt wil regelen.

Dat de Europese Unie meer via de markt wil regelen is op zich juist. Of dat zo fout is, is natuurlijk wel de vraag? (zie het mei/juni nummer van de Harvard Business

Review) Enig argument om het hier wel of juist niet mee eens te zijn wordt door het EURO-NEE comité niet gegeven.

Afvalverzameling wordt steeds meer overgedragen aan het bedrijfsleven omdat aan alles verdiend moet kunnen worden door ondernemers.

Heel rare constructie, afvalvermaeling is één van de voorbeelden waarbij het inzetten van de particuliere sector betekent dat het minder geld kost. Geld dat dan voor andere doeleinden gebruikt kan worden.

Er wordt grensoverschrijdend gesjacherd met gevaarlijk afval.

Export van afval vindt inderdaad plaats, ook illegaal. In principe moet export mogelijk zijn naar landen die er verantwoord mee omgaan.

Lonen worden hardhandig laaggehouden.

Hardhandig is misschien te sterk, maar dat de regering grote druk uitoefent op werkgevers en werknemers om de lonen te matigen is juist. Het is de vraag of dat een goede manier is om economische groei te bevorderen.

Landere arbeidstijden mogelijk dankzij Europese afspraken, minimumleeftijd voor kinderarbeid is verlaagd tot dertien jaar (niet industrieel)

Ook Nederland is hiermee akkoord gegaan. Dus het zijn wel Europese afspraken, maar Nederland heeft daarin mee kunnen stem-

men. En dat er harder gewerkt wordt, in bijvoorbeeld Engeland en Amerika is dat heel gewoon.

Minimumloon wordt lek geschoten

De werkgevers zijn blijkbaar niet bereid om mensen voor dat bedrag in dienst te nemen. Een optie is om net als in Amerika het loon aan te vullen tot voldoende niveau, maar de werkgever de markt-prijs te laten betalen. Hoe het loon tot stand komt, dat uiteindelijk in de portemonnaie belandt, interesseert de eigenaar natuurlijk niet veel.

Nederlandse overheid trekt de handen van onderwijs, media en cultuur vanwege Europa.

Is natuurlijk onjuist, Nederland heeft net een steunfonds in het leven geroepen voor de eigen filmindustrie. De omroepen worden de

laatste tijd wel hard aangepakt, maar dit is niet zo erg. De onderlinge verschillen zijn toch klein geworden.

Dit korte overzicht van EURO-NEE argumenten laat wel zien dat de EMU en EURO geen onverdeeld positief effect zullen hebben. Probleem is echter dat de argumentatie vaak mager is, een beroep op "markt-werking" of "Brussel" moet voldoende zijn, om ons te overtuigen van hun gelijk. Dat terwijl er goede argumenten zijn om bijvoorbeeld tegen marktwerking in bepaalde sectoren te zijn, die geven ze echter niet.

J.P. Venema

Student Bestuurskunde in Leiden.

Een studie, een stage, een baan!

M. Niehof

Vorig jaar oktober was de bekroning van, laat ik zeggen, niet de zes zwaarste jaren uit mijn leven. Zonder blikken of blozen kan ik zeggen, dat Bestuurskunde een studie is waar je veel dingen naast kunt doen. Hieronder zal ik terugblikken op de afgelopen zes mooie en leerzame studiejaren. Bovendien zal ik mijn eerste baan als afgestudeerd bestuurskundige beschrijven. Sinds mei vorig jaar ben ik namelijk werkzaam als persoonlijk medewerker van VVD-Tweede-Kamerlid Henk Kamp.

Aan het begin van het derde studiejaar werd ik tot mijn grote verrassing gevraagd als student-assistent. "Op de vakgroep hanteren wij andere criteria dan alleen hoge cijfers, Margriet," was het antwoord op mijn vraag: "Waarom ik?" Ruim drie jaar heb ik op de vakgroep 'rondgelopen'. De meest uiteenlopende opdrachten heb ik gedaan: van het samenstellen en corrigeren van een boek tot het organiseren van de voorlichtingsdag 1996. Later zou blijken dat voor mij de meest relevante klus in relatie zou staan met mijn toekomstige scriptie-onderwerp: de gemeentelijke herindeling in de provincie Drenthe. De Leidse docenten Roborgh en Van der Meer hadden namelijk een student-assistent nodig voor hun opdracht om de gemeente Coevorden te adviseren in het Drentse herindelingsproces. In dit kader heb ik bijvoorbeeld twee dagen in Drenthe doorgebracht om gesprekken met gemeentelijke bestuurders bij te wonen, locaties te bezichtigen, etc: een leerzame ervaring die later voor het schrijven van mijn scriptie van pas zou komen!

Halverwege mijn studie besloot ik een semester naar het buitenland te gaan. De keuze viel op Amerika. Aan Indiana University volgde ik enkele vakken, werd hockeycoach van IU Ladies Field Hockey-team, deed zoveel 'sightseeing' als possi-

ble' en kwam met enorme bagage (ook aan ervaring) en motivatie terug om te beginnen aan de laatste fase van mijn studie. Als veld koos ik Binnenlands Bestuur en als facet Recht, Organisatie en Beleid. Beide in één semester, opdat ik het laatste jaar 'rustig' de tijd zou hebben voor mijn stage en scriptie. Het liep allemaal anders dan gepland. Mijn stage liep ik bij VVD-Tweede-Kamerlid Henk Kamp en zijn persoonlijk medewerker. Door veel te luisteren, maar vooral te 'doen' leerde ik het werkende bestaan kennen. Dossiers voorbereiden, mee met werkbezoeken, afspraken maken, informatie vergaren, kortom: zorgen dat het kamerlid optimaal kan functioneren. En dat alles in een hectische maar prachtige werkomgeving. Na een paar maanden besloot ik mijn stage te verlengen, aangezien ik mijn scriptieonderwerp nog niet definitief had bepaald. Maar dit veranderde snel. Het toeval wilde dat Henk Kamp als woordvoerder voor de VVD-fractie zou optreden inzake het Wetsvoorstel gemeentelijke herindeling Drenthe. De keuze voor mijn scriptieonderwerp werd toen snel gemaakt. De gemeente Coevorden in het herindelingsproces werd onderwerp van bestudering. Roborgh en Van der Meer werden mijn scriptiebegeleiders en de Tweede Kamer bleek dé plek bij uitstek om informatie te